



## Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 25. julija 2018\*

„Predhodno odločanje – Nujni postopek predhodnega odločanja – Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Evropski nalog za prijetje – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Člen 1(3) – Postopki predaje med državami članicami – Pogoji izvršitve – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 47 – Pravica do dostopa do neodvisnega in nepristranskega sodišča“

V zadevi C-216/18 PPU,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo High Court (višje sodišče, Irska) z odločbo z dne 23. marca 2018, ki je na Sodišče prispela 27. marca 2018, v postopku v zvezi z izvršitvijo evropskih nalogov za prijetje, izdanih proti

**LM,**

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik, A. Tizzano, podpredsednik, R. Silva de Lapuerta (poročevalka), predsednica senata, M. Ilešič, J. L. da Cruz Vilaça, J. Malenovský, E. Levits in C. G. Fernlund, predsedniki senatov, A. Borg Barthet, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, S. Rodin, F. Biltgen, C. Lycourgos in E. Regan, sodniki,

generalni pravobranilec: E. Tanchev,

sodna tajnica: L. Hewlett, glavna administratorica,

na podlagi predloga predložitvenega sodišča z dne 23. marca 2018, ki je na Sodišče prispel 27. marca 2018, naj se predlog za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 107 Poslovnika Sodišča obravnava po nujnem postopku,

na podlagi sklepa prvega senata z dne 12. aprila 2018 o ugoditvi temu predlogu,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 1. junija 2018,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Minister for Justice and Equality M. Browne, agentka, skupaj s S. Ní Chúlacháin, BL, R. Farrellom, SC, in K. Colmcilleom, BL,
- za LM C. Ó Maolchallann, solicitor, M. Lynam, BL, S. Guerin, SC, in D. Stuart, BL,
- za špansko vlado M. A. Sampol Pucurull, agent,

\* Jezik postopka: angleščina.

- za madžarsko vlado M. Z. Fehér, agent,
  - za nizozemsko vlado M. K. Bulterman, agentka,
  - za poljsko vlado Ł. Piebiak, B. Majczyna in J. Sawicka, agenti,
  - za Evropsko komisijo J. Tomkin, H. Krämer, B. Martenczuk, R. Troosters in K. Banks, agenti,
- po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 28. junija 2018
- izreka naslednjo

### Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 1(3) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL 2009, L 81, str. 24) (v nadaljevanju: Okvirni sklep 2002/584).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru izvršitve evropskih nalogov za prijetje, ki so jih poljska sodišča izdala proti LM (v nadaljevanju: zadevna oseba), na Irskem.

### Pravni okvir

#### *Pogodba EU*

- 3 Člen 7 PEU določa:

„1. Na podlagi obrazloženega predloga ene tretjine držav članic, Evropskega parlamenta ali Evropske komisije lahko Svet po odobritvi Evropskega parlamenta z večino štirih petin svojih članov ugotovi obstoj očitnega tveganja, da bi država članica lahko huje kršila vrednote iz člena 2. Pred takšno ugotovitvijo Svet zasliši zadevno državo članico, in lahko po istem postopku nanjo naslovi priporočila.

Svet redno preverja, ali so razlogi, na podlagi katerih je bila sprejeta takšna ugotovitev, še naprej podani.

2. Evropski svet lahko na predlog ene tretjine držav članic ali Evropske komisije in po odobritvi Evropskega parlamenta soglasno ugotovi, da ena od držav članic huje in vztrajno krši vrednote iz člena 2, potem ko je pozval zadevno državo članico, naj predloži svoje pripombe.

3. Ob sprejetju ugotovitve po odstavku 2 lahko Svet s kvalificirano večino sklene, da nekatere pravice, ki izhajajo iz uporabe teh pogodb za zadevno državo članico, mirujejo, vključno z glasovalnimi pravicami predstavnika vlade te države članice v Svetu. Pri tem Svet upošteva morebitne posledice takšnega mirovanja na pravice in obveznosti fizičnih in pravnih oseb.

Obveznosti zadevne države članice po teh pogodbah so zanjo v vsakem primeru še naprej zavezujoče.

[...]“

### *Listina*

- 4 Naslov VI Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), „Sodno varstvo“, vsebuje člen 47, ki je naslovljen „Pravica do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča“ in ki določa:

„Vsakdo, ki so mu kršene pravice in svoboščine, zagotovljene s pravom Unije, ima pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem v skladu s pogoji, določenimi v tem členu.

Vsakdo ima pravico, da o njegovi zadevi pravično, javno in v razumnem roku odloča neodvisno, nepristransko in z zakonom predhodno ustanovljeno sodišče. Vsakdo ima možnost svetovanja, obrambe in zastopanja.

[...]

- 5 V Pojasnilih k Listini o temeljnih pravicah (UL 2007, C 303, str. 17) je v zvezi s členom 47, drugi odstavek, Listine pojasnjeno, da ta določba ustreza členu 6(1) Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu (v nadaljevanju: EKČP).

- 6 Člen 48 Listine, naslovljen „Domneva nedolžnosti in pravica do obrambe“, določa:

„1. Obdolženec velja za nedolžnega, dokler njegova krivda ni dokazana v skladu z zakonom.

2. Vsakemu obdolžencu je zagotovljena pravica do obrambe.“

### *Okvirni sklep 2002/584*

- 7 V uvodnih izjavah od 5 do 8, 10 in 12 Okvirnega sklepa 2002/584 je navedeno:

„(5) [...] uvedba novega poenostavljenega sistema predaje osumljenih ali obsojenih oseb zaradi kazenskega pregona ali izvršitve kazni omogoča, da se odpravijo sedaj zapleteni in zamudni postopki izročitve. [...]

(6) Evropski nalog za prijetje, kot ga predvideva ta okvirni sklep, je na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja, o katerem je Evropski svet navedel, da je temeljni kamen pravosodnega sodelovanja.

(7) Ker cilja o nadomestitvi sistema večstranske izročitve oseb, ki se je oblikoval na podlagi Evropske konvencije o izročitvi z 13. decembra 1957, ni mogoče zadostno uresničiti z enostranskim delovanjem držav članic in ga je torej, zaradi njegovega obsega in učinkov, lažje uresničiti na ravni Unije, lahko Svet sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 2 [EU] in člena 5 [ES]. V skladu z načelom proporcionalnosti, kakor je predstavljeno v slednjem členu, ta okvirni sklep ne presega okvirov tega, kar je potrebno za uresničitev tega cilja.

(8) Odločitve o izvršitvi evropskega naloga za prijetje morajo biti pod zadostnim nadzorom, kar pomeni, da bo pravosodni organ države članice, kjer bodo zahtevano osebo prijeli, moral odločiti o njeni predaji.

[...]

(10) Mehanizem evropskega naloga za prijetje temelji na visoki stopnji zaupanja med državami članicami. Njegovo izvajanje se lahko zaustavi samo v primeru resnih in nenehnih kršitev načel iz člena 6(1) [EU, ki je po spremembi postal člen 2 PEU,] ene od držav članic, ki jih ugotovi [Evropski svet na podlagi člena 7(1) [EU, ki je po spremembi postal člen 7(2) PEU,] s posledicami, navedenimi v členu 7(2) te pogodbe[, ki je po spremembi postal člen 7(3) PEU].

[...]

(12) Ta okvirni sklep spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava člen 6 [EU] in jih izraža [Listina], zlasti Poglavje VI Listine. Nič v tem okvirnem sklepu se ne sme razlagati kot prepoved zavrnitve predaje osebe, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, kadar obstaja razlog za prepričanje, da je na podlagi objektivnih elementov, [kadar na podlagi objektivnih elementov obstaja razlog za prepričanje, da je] bil nalog izdan z namenom kazenskega pregona in kaznovanja osebe na podlagi njenega spola, rase, vere, etničnega izvora, državljanstva, jezika, političnega prepričanja ali spolne usmerjenosti, ali da bo oseba zaradi katerega od teh razlogov v slabšem položaju.

[...]“

8 Člen 1 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Opredelitev evropskega naloga za prijetje in obveznost njegove izvršitve“, določa:

„1. Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapore ali ukrep, vezan na odvzem prostosti.

2. Države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa.

3. Ta okvirni sklep ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 6 [EU].“

9 V členih 3, 4 in 4a navedenega okvirnega sklepa so naštetih razlogi za obvezno in fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje.

10 Člen 7 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Udeležba centralnih organov“, določa:

„1. Vsaka država članica lahko imenuje centralni organ ali, kadar tako določa njen pravni sistem, več centralnih organov za pomoč pristojnim pravosodnim organom.

2. Država članica lahko, kadar je to potrebno zaradi notranje organiziranosti njenega pravosodnega sistema, sklene, da bo(do) njen(i) centralni organ(i) odgovorni za administrativno pošiljanje in prejemanje evropskih nalogov za prijetje in za vso s tem povezano uradno korespondenco.

Država članica, ki želi izkoristiti možnosti iz tega člena, pošlje Generalnemu sekretariatu Sveta podatke o imenovanem centralnem organu ali organih. Te navedbe so zavezujoče za vse organe odreditvene države članice.“

11 Člen 15 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Odločitev o predaji“, določa:

„1. Izvršitveni pravosodni organ odloči, v časovnih rokih in pod pogoji, opredeljenimi v tem okvirnem sklepu, ali bo predal prijeto osebo.

2. Če izvršitveni pravosodni organ ugotovi, da podatki, ki mu jih je poslala odreditvena država članica, ne zadostujejo za odločitev o predaji, zahteva, da se mu nujno pošljejo potrebne dodatne informacije, zlasti v zvezi s členi 3 do 5 in členom 8, in lahko določi rok za njihovo sprejetje [prejetje], pri tem pa mora upoštevati časovne roke[,] določene v člen[u] 17.

[...]“

### ***Irsko pravo***

12 Okvirni sklep 2002/584 je bil v irski pravni red prenesen z European Arrest Warrant Act 2003 (zakon o evropskem nalogu za prijetje iz leta 2003).

13 Člen 37(1) zakona o evropskem nalogu za prijetje iz leta 2003 določa:

„Osebe se na podlagi tega zakona ne preda, če:

(a) njena predaja ne bi bila združljiva z obveznostmi države na podlagi:

- (i) [EKČP] ali
- (ii) protokolov k [EKČP]

(b) bi njena predaja pomenila kršitev katere koli določbe ustave [...]“

### **Spor o glavni stvari in vprašnji za predhodno odločanje**

14 Poljska sodišča so 1. februarja 2012, 4. junija 2012 in 26. septembra 2013 za zadevno osebo izdala tri evropske naloge za prijetje (v nadaljevanju: ENP) z namenom njenega prijetja in predaje navedenim sodiščem za uvedbo kazenskega postopka, zlasti zaradi nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami in psihotropnimi snovmi.

15 Zadevna oseba je bila 5. maja 2017 na podlagi teh ENP prijeta na Irskem in pripeljana pred High Court (višje sodišče, Irska), ki je predložitveno sodišče. Navedenemu sodišču je naznanila, da ne soglaša s svojo predajo poljskim pravosodnim organom, nato pa je bila priprta v pričakovanju odločitve o predaji tem organom.

16 Zadevna oseba v utemeljitev nasprotovanja predaji trdi zlasti, da bi bila zaradi te predaje izpostavljena resnični nevarnosti očitnega odrekanja sodnega varstva, s čimer bi bil kršen člen 6 EKČP. Zadevna oseba glede tega zlasti trdi, da ji zaradi nedavnih zakonodajnih reform pravosodnega sistema v Republiki Poljski ni zagotovljena pravica do poštenega sojenja. Te reforme naj bi v samem bistvu spodkopavale podlago za medsebojno zaupanje med organom, ki je izdal evropski nalog za prijetje, in organom za njegovo izvršitev, kar naj bi ogrozilo delovanje mehanizma evropskega naloga za prijetje.

17 Zadevna oseba se opira zlasti na Obrazloženi predlog Komisije v skladu s členom 7(1) Pogodbe o Evropski uniji v zvezi s pravno državo na Poljskem z dne 20. decembra 2017 (COM(2017) 835 final) (v nadaljevanju: obrazloženi predlog) in na dokumente, na katere je v njem napoteno.

18 Komisija v obrazloženem predlogu najprej podrobno navaja okvir in zgodovino zakonodajnih reform, nato izpostavi dva posebna primera, ki vzbujata zaskrbljenost, in sicer na eni strani pomanjkanje neodvisne in zakonite ustavne presoje ter na drugi strani grožnje za neodvisnost splošnega sodstva, nazadnje pa Svet poziva, naj ugotovi, da obstaja očitno tveganje, da Republika Poljska huje krši vrednote iz člena 2 PEU, in naj na to državo članico naslovi priporočila, ki so glede tega potrebna.

- 19 V obrazloženem predlogu so poleg tega povzete ugotovitve Komisije za demokracijo skozi pravo pri Svetu Evrope v zvezi z razmerami v Republiki Poljski in učinki nedavnih zakonodajnih reform na pravosodni sistem te države članice.
- 20 Nazadnje, v obrazloženem predlogu je izražena resna zaskrbljenost, ki jo je v zvezi s tem v obdobju pred sprejetjem tega predloga izrazilo več mednarodnih in evropskih institucij in organizacij, kot so Odbor Združenih narodov za človekove pravice, Evropski svet, Evropski parlament in Evropska mreža sodnih svetov, na nacionalni ravni pa Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče, Poljska), Trybunał Konstytucyjny (ustavno sodišče, Poljska), Rzecznik Praw Obywatelskich (varuh človekovih pravic, Poljska), Krajowa Rada Sądownictwa (nacionalni sodni svet, Poljska) ter združenja sodnikov in odvetnikov.
- 21 Predložitveno sodišče na podlagi informacij, navedenih v obrazloženem predlogu, in ugotovitev Komisije za demokracijo skozi pravo pri Svetu Evrope v zvezi z razmerami v Republiki Poljski in učinki nedavnih zakonodajnih reform na pravosodni sistem te države članice ugotavlja, da je bilo zaradi skupnega učinka zakonodajnih reform, ki so bile izvedene v Republiki Poljski od leta 2015 dalje in so se nanašale zlasti na Trybunał Konstytucyjny (ustavno sodišče), Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče), nacionalni sodni svet, organizacijo splošnih sodišč, nacionalno šolo za sodnike in državno tožilstvo, v tej državi članici kršeno načelo pravne države. Podlaga za to ugotovitev predložitvenega sodišča so dogodki, ki naj bi bili posebej pomembni, kot so:
- spremembe ustavne vloge nacionalnega sodnega sveta pri varovanju neodvisnosti sodstva skupaj z nezakonitimi imenovanji na Trybunał Konstytucyjny (ustavno sodišče) s strani poljske vlade in tem, da je zadnje navedena zavrnila objavo nekaterih odločb;
  - dejstvo, da je minister za pravosodje zdaj generalni državni tožilec in ima pravico aktivno sodelovati v kazenskih pregonih, poleg tega pa ima vlogo v disciplinskem postopku proti predsednikom sodišč, kar bi lahko negativno vplivalo na te predsednike in bi imelo za posledico vpliv na izvajanje sodne oblasti;
  - dejstvo, da se je Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče) spopadlo z obveznim upokojevanjem in bodočimi imenovanji, ter da bodo v novo sestavljenem nacionalnem sodnem svetu prevladovali politično imenovani člani, in
  - dejstvo, da se je precej posegalo v integriteto in učinkovitost Trybunał Konstytucyjny (ustavno sodišče), saj ni nobenega zagotovila, da bodo zakoni na Poljskem spoštovali poljsko ustavo, kar že samo po sebi zadošča za obstoj vpliva na celoten sistem kazenskega pravosodja.
- 22 Predložitveno sodišče v teh okoliščinah meni, da ker „široka in nenadzorovana“ pooblastila v okviru pravosodnega sistema v Republiki Poljski niso skladna s tistimi, ki so priznana v demokratični državi, v kateri velja načelo pravne države, obstaja resnična nevarnost, da bo zadevna oseba v odreditveni državi članici med sojenjem podvržena samovoljnosti. Tako naj bi predaja zadevne osebe pripeljala do tega, da bi bile kršene njene pravice iz člena 6 EKČP, in bi jo bilo treba zato v skladu z irskim pravom in členom 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584 v povezavi z uvodno izjavo 10 tega sklepa zavrniti.
- 23 Predložitveno sodišče glede tega navaja, da je Sodišče v sodbi z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru (C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198), v okviru predaje, ki bi lahko pripeljala do kršitve člena 3 EKČP, razsodilo, da če izvršitveni pravosodni organ ugotovi sistemske ali splošne pomanjkljivosti v varstvu v odreditveni državi članici, mora konkretno in natančno presoditi, ali obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da za zadevno osebo obstaja resnična nevarnost, da bo v tej državi članici podvržena nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju. Sodišče naj bi v navedeni sodbi tudi določilo dvostopenjski postopek, ki ga mora izvršitveni pravosodni organ uporabiti v takih okoliščinah. Ta organ naj bi moral najprej ugotoviti, da obstajajo splošne ali

sistemske pomanjkljivosti v varstvu, ki je na voljo v odreditveni državi članici, nato pa od pravosodnega organa te države zahtevati vse potrebne dodatne informacije v zvezi z varstvom zadevne osebe.

- 24 Predložitveno sodišče pa se sprašuje, ali se v primeru, da je izvršitveni pravosodni organ ugotovil, da je odreditvena država članica kršila skupno vrednoto pravne države, ki je določena v členu 2 PEU, in da ta sistemska kršitev načela pravne države po svoji naravi pomeni temeljno pomanjkljivost sodnega sistema, še vedno uporabi zahteva, da se v skladu s sodbo z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru (C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198), konkretno in natančno preuči obstoj resnih in utemeljenih razlogov za prepričanje, da bo zadevna oseba izpostavljena nevarnosti, da ji bo kršena pravica do poštenega sojenja, kot je določena v členu 6 EKČP, ali pa je mogoče v takih okoliščinah z lahkoto šteti, da odreditveni organ za to osebo nikoli ne bi mogel dati konkretnega jamstva za pošteno sojenje glede na sistemsko naravo kršitve načela pravne države, tako da izvršitvenemu pravosodnemu organu ne bi bilo treba izkazati obstoja teh razlogov.
- 25 V teh okoliščinah je High Court (višje sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:
- „1. Ne glede na ugotovitve Sodišča v sodbi z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru (C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198), ali mora izvršitveni pravosodni organ, če nacionalno sodišče ugotovi, da obstajajo neovrgljivi dokazi, da so razmere v odreditveni državi članici nezdržljive s temeljno pravico do poštenega sojenja, ker sam pravosodni sistem v odreditveni državi članici ne deluje več v skladu z načelom pravne države, še konkretno in natančno presoditi, ali je zadevni posameznik izpostavljen nevarnosti nepoštenega sojenja, če se mu bo sodilo v sistemu, ki ne deluje več v okviru načela pravne države?
2. Če merilo, ki ga je treba uporabiti, zahteva konkretno presojo, ali je zahtevana oseba izpostavljena resnični nevarnosti očitnega odrekanja sodnega varstva, in če je nacionalno sodišče ugotovilo, da obstaja sistemska kršitev načela pravne države, ali se mora nacionalno sodišče kot izvršitveni pravosodni organ obrniti na odreditveni pravosodni organ za vse nadaljnje potrebne informacije, ki bi nacionalnemu sodišču omogočile, da izključi obstoj nevarnosti nepoštenega sojenja, in če je tako, kakšna jamstva za pošteno sojenje bi bila potrebna?“

### **Nujni postopek**

- 26 Predložitveno sodišče je predlagalo, naj se ta predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po nujnem postopku predhodnega odločanja, ki je določen v členu 107 Poslovnika Sodišča.
- 27 Predložitveno sodišče je v utemeljitev tega predloga navedlo zlasti, da je zadevni osebi trenutno odvzeta prostost v pričakovanju odločitve o predaji poljskim organom in da je odgovor na postavljeni vprašanji odločilnega pomena za sprejetje te odločitve.
- 28 Glede tega je treba na prvem mestu ugotoviti, da se ta predlog za sprejetje predhodne odločbe nanaša na razlago Okvirnega sklepa 2002/584, ki spada na področja iz naslova V tretjega dela Pogodbe DEU, ki se nanaša na območje svobode, varnosti in pravice. Zato se zanj lahko uporabi nujni postopek predhodnega odločanja.
- 29 Na drugem mestu je treba v zvezi z merilom nujnosti v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča upoštevati okoliščino, da je zadevni osebi trenutno odvzeta prostost in da je njeno nadaljnje pridržanje odvisno od rešitve spora o glavni stvari. Poleg tega je treba položaj zadevne osebe presojati glede na stanje na dan preizkusa predloga, naj se predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po nujnem postopku (sodba z dne 10. avgusta 2017, Zdziaszek, C-271/17 PPU, EU:C:2017:629, točka 72 in navedena sodna praksa).

- 30 V obravnavani zadevi pa po eni strani ni sporno, da je bila zadevna oseba na ta dan v priporu. Po drugi strani je njeno nadaljnje pridržanje odvisno od izida postopka v glavni stvari, saj je bil v skladu s pojasnili predložitvenega sodišča ukrep pripora zoper njo odrejen v okviru izvršitve ENP.
- 31 V teh okoliščinah je prvi senat Sodišča 12. aprila 2018 na predlog sodnice poročevalke in po opredelitvi generalnega pravobranilca odločil, da se predlogu predložitvenega sodišča, naj se ta predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po nujnem postopku predhodnega odločanja, ugotovi.
- 32 Poleg tega je odločil, da se Sodišču predlaga, naj se ta zadeva dodeli velikemu senatu.

### Vprašanja za predhodno odločanje

- 33 Najprej, iz obrazložitve predložitvene odločbe in iz sklicevanja na sodbo z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru (C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198), v besedilu prvega vprašanja je razvidno, da se vprašanja predložitvenega sodišča nanašata na pogoje, pod katerimi lahko izvršitveni pravosodni organ na podlagi člena 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584 zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje, ker obstaja nevarnost, da bo v primeru predaje zahtevane osebe odreditvenemu pravosodnemu organu kršena temeljna pravica do poštenega sojenja pred neodvisnim sodiščem, kot je določena v členu 6(1) EKČP, ki, kot izhaja iz točke 5 te sodbe, ustreza členu 47, drugi odstavek, Listine.
- 34 Tako je treba šteti, da želi predložitveno sodišče z vprašanjema, ki ju je treba preučiti skupaj, v bistvu izvedeti, ali je treba člen 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da kadar izvršitveni pravosodni organ, ki odloča o predaji osebe, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje zaradi uvedbe kazenskega postopka, razpolaga z elementi – kakršni so tisti iz obrazloženega predloga Komisije, sprejetega na podlagi člena 7(1) PEU – ki kažejo na obstoj resnične nevarnosti, da bo kršena temeljna pravica do poštenega sojenja, zagotovljena s členom 47, drugi odstavek, Listine, zaradi sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti v odreditveni državi članici, mora navedeni organ konkretno in natančno presoditi, ali obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da za zadevno osebo v primeru predaje v zadnjenavedeno državo obstaja ta nevarnost. Če bo odgovor pritrdilen, predložitveno sodišče naproša Sodišče, naj pojasni, kateri pogoji morajo biti izpolnjeni v zvezi s to presojo.
- 35 Za odgovor na postavljeni vprašanji je treba opozoriti, da pravo Unije temelji na osnovni premisi, da vsaka država članica z vsemi ostalimi državami članicami deli vrsto skupnih vrednot, na katerih temelji Unija, in priznava, da jih druge države članice delijo z njo, kot je natančneje določeno v členu 2 PEU. Ta premisa pomeni in utemeljuje obstoj vzajemnega zaupanja med državami članicami pri priznavanju teh vrednot in torej pri spoštovanju prava Unije, s katerim se te vrednote izvajajo (sodba z dne 6. marca 2018, Achmea, C-284/16, EU:C:2018:158, točka 34 in navedena sodna praksa).
- 36 Načelo vzajemnega zaupanja med državami članicami in načelo medsebojnega priznavanja, ki tudi samo temelji na medsebojnem zaupanju med temi državami (glej v tem smislu sodbo z dne 10. avgusta 2017, Tupikas, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, točka 49 in navedena sodna praksa), sta v pravu Unije temeljnega pomena, saj omogočata vzpostavitev in ohranjanje območja brez notranjih meja. Natančneje, načelo vzajemnega zaupanja zlasti v zvezi z območjem svobode, varnosti in pravice od vsake države zahteva, naj razen v izrednih okoliščinah šteje, da vse druge države članice spoštujejo pravo Unije in zlasti temeljne pravice, priznane s tem pravom (sodba z dne 10. novembra 2016, Poltorak, C-452/16 PPU, EU:C:2016:858, točka 26 in navedena sodna praksa).
- 37 Tako se od držav članic, ko izvajajo pravo Unije, lahko na podlagi istega prava zahteva, da domnevajo, da druge države članice spoštujejo temeljne pravice, zaradi česar ne le da od druge države članice ne morejo zahtevati višje nacionalne ravni varstva temeljnih pravic, kot je tista, ki se zagotavlja s pravom



Unije, temveč ne smejo niti preveriti – razen v izjemnih primerih – ali je ta druga država članica v konkretnem primeru dejansko spoštovala temeljne pravice, ki jih zagotavlja Unija (mnenje 2/13 (Pristop Unije k EKČP) z dne 18. decembra 2014, EU:C:2014:2454, točka 192).

- 38 Iz uvodne izjave 6 Okvirnega sklepa 2002/584 je razvidno, da je evropski nalog za prijetje, kot je določen v tem okvirnem sklepu, na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja.
- 39 Kot izhaja zlasti iz člena 1(1) in (2) ter uvodnih izjav 5 in 7 Okvirnega sklepa 2002/584, je njegov namen nadomestitev multilateralnega sistema izročitve, ki se je oblikoval na podlagi Evropske konvencije o izročitvi z dne 13. decembra 1957, s sistemom predaje obsojenih ali osumljenih oseb med pravosodnimi organi zaradi izvršitve kazni ali kazenskega pregona, pri čemer slednji sistem temelji na načelu medsebojnega priznavanja (sodba z dne 10. novembra 2016, Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, točka 25 in navedena sodna praksa).
- 40 Namen Okvirnega sklepa 2002/584 je torej, da se z uvedbo novega poenostavljenega in učinkovitejšega sistema predaje oseb, ki so obsojene ali osumljene storitve kaznivega dejanja, poenostavi in pospeši pravosodno sodelovanje in da se tako prispeva k uresničitvi cilja, zastavljenega za Unijo, da postane območje svobode, varnosti in pravice, pri čemer se opira na visoko stopnjo zaupanja, ki mora obstajati med državami članicami (sodba z dne 10. novembra 2016, Poltorak, C-452/16 PPU, EU:C:2016:858, točka 25 in navedena sodna praksa).
- 41 Na področju, ki je urejeno z Okvirnim sklepom 2002/584, je načelo medsebojnega priznavanja – ki, kot je razvidno zlasti iz uvodne izjave 6 tega okvirnega sklepa, pomeni „temeljni kamen“ pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah – uporabljeno v členu 1(2) tega okvirnega sklepa, v katerem je izraženo pravilo, da države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa. Izvršitveni pravosodni organi lahko torej načeloma zavrnejo izvršitev takega naloga samo iz taksativno naštetih razlogov za neizvršitev, določenih z Okvirnim sklepom 2002/584, za izvršitev evropskega naloga za prijetje pa se lahko določi le kateri od pogojev, ki so izčrpno naštetih v členu 5 tega okvirnega sklepa. Zato je, medtem ko je izvršitev evropskega naloga za prijetje načelo, zavrnitev izvršitve določena kot izjema, ki jo je treba razlagati ozko (glej v tem smislu sodbo z dne 10. avgusta 2017, Tupikas, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, točki 49 in 50 ter navedena sodna praksa).
- 42 Tako so v Okvirnem sklepu 2002/584 izrecno določeni razlogi za obvezno neizvršitev (člen 3) in fakultativno neizvršitev (člena 4 in 4a) evropskega naloga za prijetje ter jamstva, ki jih mora dati odreditvena država članica v nekaterih primerih (člen 5) (glej sodbo z dne 10. avgusta 2017, Tupikas, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, točka 51).
- 43 Kljub temu pa je Sodišče priznalo, da so „v izjemnih okoliščinah“ mogoče omejitve načel medsebojnega priznavanja in vzajemnega zaupanja med državami članicami (glej v tem smislu sodbo z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru, C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, točka 82 in navedena sodna praksa).
- 44 V tem okviru je Sodišče pod nekaterimi pogoji priznalo možnost izvršitvenega pravosodnega organa, da ustavi postopek predaje, uveden z Okvirnim sklepom 2002/584, kadar obstaja nevarnost, da bi imela ta predaja za posledico nečloveško ali ponižujoče ravnanje z zahtevano osebo v smislu člena 4 Listine (glej v tem smislu sodbo z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru, C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, točka 104).

- 45 Sodišče se je v ta namen na eni strani oprlo na člen 1(3) tega okvirnega sklepa, ki določa, da ta ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz členov 2 in 6 PEU, ter na drugi strani na absolutno naravo temeljne pravice, ki je zagotovljena s členom 4 Listine (glej v tem smislu sodbo z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru, C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, točki 83 in 85).
- 46 V obravnavani zadevi je zadevna oseba s sklicevanjem na obrazloženi predlog in dokumente, na katere je v njem napoteno, nasprotovala svoji predaji poljskim pravosodnim organom, pri čemer je zlasti trdila, da bi bila zaradi te predaje izpostavljena resnični nevarnosti očitnega odrekanja sodnega varstva zaradi pomanjkanja neodvisnosti sodišč v odreditveni državi članici, ki je posledica izvajanja nedavnih zakonodajnih reform pravosodnega sistema v tej državi članici.
- 47 Predvsem je torej treba preveriti, ali tako kot resnična nevarnost kršitve člena 4 Listine tudi resnična nevarnost kršitve temeljne pravice zadevne osebe do neodvisnega sodišča in zato njene temeljne pravice do poštenega sojenja, kot je določena v členu 47, drugi odstavek, Listine dovoljuje izvršitvenemu pravosodnemu organu, da evropskega naloga za prijetje izjemoma ne izvrši na podlagi člena 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584.
- 48 Glede tega je treba poudariti, da je zahteva po neodvisnosti sodišč bistvena vsebina temeljne pravice do poštenega sojenja, ki ima poglobljen pomen kot garant varstva vseh pravic, ki jih imajo pravni subjekti na podlagi prava Unije, in ohranitve skupnih vrednot držav članic, ki so navedene v členu 2 PEU, zlasti vrednote pravne države.
- 49 Unija temelji na pravni državi, v kateri imajo pravni subjekti pravico sodno izpodbijati zakonitost katere koli nacionalne odločbe ali drugega nacionalnega akta, s katerima se v zvezi z njimi uporablja akt Unije (sodba z dne 27. februarja 2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, točka 31 in navedena sodna praksa).
- 50 V skladu s členom 19 PEU, ki jasno opredeljuje vrednoto pravne države, potrjeno v členu 2 PEU, morajo nacionalna sodišča in Sodišče zagotoviti polno uporabo prava Unije v vseh državah članicah in sodno varstvo pravic, ki jih imajo pravni subjekti na podlagi navedenega prava (glej v tem smislu sodbi z dne 27. februarja 2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, točka 32 in navedena sodna praksa, ter z dne 6. marca 2018, Achmea, C-284/16, EU:C:2018:158, točka 36 in navedena sodna praksa).
- 51 Sam obstoj učinkovitega sodnega nadzora, ki naj zagotavlja spoštovanje prava Unije, je neločljivo povezan s pravno državo (sodba z dne 27. februarja 2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, točka 36 in navedena sodna praksa).
- 52 Zato mora vsaka država članica zagotoviti, da organi, ki kot „sodišče“ v smislu, ki ga opredeljuje pravo Unije, spadajo v njen sistem pravnih sredstev na področjih, ki jih ureja pravo Unije, izpolnjujejo zahteve po učinkovitem sodnem varstvu (sodba z dne 27. februarja 2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, točka 37).
- 53 Za zagotovitev tega varstva pa je ključna ohranitev neodvisnosti navedenih organov, kot to potrjuje člen 47, drugi odstavek, Listine, v katerem je med zahtevami v zvezi s temeljno pravico do učinkovitega pravnega sredstva omenjen dostop do „neodvisnega“ sodišča (sodba z dne 27. februarja 2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, točka 41).
- 54 Neodvisnost nacionalnih sodišč je zlasti bistvena za pravilno delovanje sistema pravosodnega sodelovanja, ki ga predstavlja mehanizem predhodnega odločanja iz člena 267 PDEU, ker lahko v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča ta mehanizem uporabi le organ, pristojen za izvajanje prava Unije, ki med drugim izpolnjuje to merilo neodvisnosti (sodba z dne 27. februarja 2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, točka 43).

- 55 Ker je namen Okvirnega sklepa 2002/584, kot je bilo navedeno v točki 40 te sodbe, uvedba poenostavljenega sistema predaje neposredno med „pravosodnimi organi“ za zagotovitev prostega pretoka sodnih odločb v kazenskih zadevah na območju svobode, varnosti in pravice, je ohranitev neodvisnosti teh organov ključna tudi v okviru mehanizma evropskega naloga za prijetje.
- 56 Okvirni sklep 2002/584 namreč temelji na načelu, v skladu s katerim morajo biti pri odločbah v zvezi z evropskim nalogom za prijetje spoštovana vsa jamstva, ki se zahtevajo za sodne odločbe, zlasti tista, ki izhajajo iz temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 1(3) navedenega okvirnega sklepa. To pomeni, da mora ne le odločbo o izvršitvi evropskega naloga za prijetje temveč tudi odločbo o odreditvi tega naloga sprejeti pravosodni organ, ki izpolnjuje zahteve, ki so neločljivo povezane z učinkovitim sodnim varstvom, med katerimi je jamstvo neodvisnosti, tako da celoten postopek predaje med državami članicami, ki je določen v Okvirnem sklepu 2002/584, poteka pod sodnim nadzorom (glej v tem smislu sodbo z dne 10. novembra 2016, Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, točka 37 in navedena sodna praksa).
- 57 Poleg tega je treba navesti, da za države članice tudi v okviru kazenskega pregona in izvršitve kazni ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, pa tudi pri kazenskem postopku v ožjem smislu, ki ne spadajo na področje uporabe Okvirnega sklepa 2002/584 in prava Unije, velja obveznost spoštovanja temeljnih pravic, kot jih določata EKČP in nacionalno pravo, vključno s pravico do poštenega sojenja in jamstvi, ki iz te pravice izhajajo (glej v tem smislu sodbo z dne 30. maja 2013, F, C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, točka 48).
- 58 Visoka stopnja zaupanja med državami članicami, ki je podlaga za mehanizem evropskega naloga za prijetje, tako temelji na premisi, da kazenska sodišča drugih držav članic, ki bodo po izvršitvi evropskega naloga za prijetje vodila kazenski pregon ali postopek izvršitve kazni ali ukrepa, vezana na odvzem prostosti, pa tudi kazenski postopek v ožjem smislu, izpolnjujejo zahteve glede učinkovitega sodnega varstva, med katerimi sta zlasti neodvisnost in nepristranskost navedenih sodišč.
- 59 Zato je treba šteti, da obstoj resnične nevarnosti, da bo osebi, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, v primeru predaje odreditvenemu pravosodnemu organu kršena temeljna pravica do neodvisnega sodišča in zato bistvena vsebina njene temeljne pravice do poštenega sojenja, ki jo zagotavlja člen 47, drugi odstavek, Listine, lahko dovoljuje izvršitvenemu pravosodnemu organu, da izjemoma na podlagi člena 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584 tega evropskega naloga za prijetje ne izvrši.
- 60 Tako mora izvršitveni pravosodni organ, kadar se, tako kot v zadevi v glavni stvari, oseba, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, ob nasprotovanju svoji predaji odreditvenemu pravosodnemu organu sklicuje na obstoj sistemskih ali vsaj splošnih pomanjkljivosti, ki po njenem mnenju lahko vplivajo na neodvisnost sodne oblasti v odreditveni državi članici in tako posegajo v bistveno vsebino njene temeljne pravice do poštenega sojenja, preveriti, ali obstaja resnična nevarnost, da bo zadevni osebi kršena ta temeljna pravica, ko odloča o njeni predaji organom navedene države članice (glej po analogiji sodbo z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru, C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, točka 88).
- 61 Zato mora izvršitveni pravosodni organ na prvem mestu na podlagi objektivnih, zanesljivih, natančnih in ustrezno posodobljenih elementov v zvezi z delovanjem pravosodnega sistema v odreditveni državi članici (glej v tem smislu sodbo z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru, C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, točka 89) presoditi, ali obstaja resnična nevarnost kršitve temeljne pravice do poštenega sojenja, ki je povezana s pomanjkanjem neodvisnosti sodišč v navedeni državi članici zaradi sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v zadnjenavedeni državi. Informacije v obrazloženem predlogu, ki ga je Komisija nedavno naslovila na Svet na podlagi člena 7(1) PEU, so elementi, ki so za to presojo zelo upoštevni.

- 62 To presojo je treba opraviti glede na standard varstva temeljne pravice, ki je zagotovljen s členom 47, drugi odstavek, Listine (glej po analogiji sodbo z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru, C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, točka 88 in navedena sodna praksa).
- 63 Glede tega je treba v zvezi z zahtevo po neodvisnosti sodišč, ki je bistvena vsebina te pravice, opozoriti, da je ta zahteva neločljivo povezana s sojenjem in ima dva vidika. Prvi, zunanji vidik zahteva, da zadevni organ svoje funkcije izvaja povsem samostojno, ne da bi bil s komerkoli kakor koli hierarhično povezan ali mu podrejen in ne da bi prejemal kakršne koli ukaze ali navodila, ter da je s tem zaščiteno pred zunanjimi posegi ali pritiski, ki lahko ogrozijo neodvisnost presoje njegovih članov in vplivajo na njihove odločitve (glej v tem smislu sodbo z dne 27. februarja 2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, točka 44 in navedena sodna praksa).
- 64 Ta nujno potrebna svoboda v zvezi s takimi zunanjimi dejavniki zahteva določene posebne varovalke, kot je neodstavljenost, s katerimi se zaščitijo osebe, ki jim je poverjena naloga sojenja (sodba z dne 19. septembra 2006, Wilson, C-506/04, EU:C:2006:587, točka 51 in navedena sodna praksa). To, da te osebe prejemajo plačilo, ki ustreza pomembnosti funkcij, ki jih izvajajo, je prav tako jamstvo, ki je neločljivo povezano z neodvisnostjo sodnikov (sodba z dne 27. februarja 2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, točka 45).
- 65 Drugi, notranji vidik je povezan s pojmom nepristranskosti in se nanaša na to, da je zagotovljena enaka distanca do strank spora in njihovih posamičnih interesov glede predmeta spora. Ta vidik zahteva spoštovanje objektivnosti in odsotnost kakršnega koli interesa za izid spora, razen stroge uporabe pravnih pravil (sodba z dne 19. septembra 2006, Wilson, C-506/04, EU:C:2006:587, točka 52 in navedena sodna praksa).
- 66 Te varovalke neodvisnosti in nepristranskosti predpostavljajo, da obstajajo pravila, ki se nanašajo zlasti na sestavo organa ter na imenovanje, trajanje funkcije in razloge za vzdržanje, izločitev in razrešitev njegovih članov, in na podlagi katerih je mogoče zavrniti vsak upravičen dvom pri pravnih subjektih o zavarovanosti navedenega organa pred zunanjimi dejavniki in o njegovi nevtralnosti glede nasprotujočih si interesov. Da bi se štelo, da je pogoj v zvezi z neodvisnostjo zadevnega organa izpolnjen, se v sodni praksi zahteva zlasti, da so primeri razrešitve članov tega organa določeni z izrecnimi zakonskimi določbami (sodba z dne 9. oktobra 2014, TDC, C-222/13, EU:C:2014:2265, točka 32 in navedena sodna praksa).
- 67 Zahteva po neodvisnosti predpostavlja tudi, da disciplinska ureditev, ki velja za osebe, ki opravljajo sodno funkcijo, vsebuje potrebne varovalke za izognitev kakršni koli nevarnosti, da bo taka ureditev uporabljena kot sistem političnega nadzora nad vsebino sodnih odločb. Glede tega določitev pravil, s katerimi so zlasti opredeljena ravnanja, ki pomenijo disciplinske kršitve, in sankcije, ki se konkretno uporabljajo, s katerimi je določeno posredovanje neodvisnega organa v skladu s postopkom, v katerem so v celoti zagotovljene pravice iz členov 47 in 48 Listine, zlasti pravica do obrambe, in s katerimi je predvidena možnost sodnega izpodbijanja odločitev disciplinskih organov, pomeni celoto bistvenih jamstev za ohranitev neodvisnosti sodne oblasti.
- 68 Če izvršitveni pravosodni organ glede na zahteve, na katere je opozorjeno v točkah od 62 do 67 te sodbe, ugotovi, da v odreditveni državi članici obstaja resnična nevarnost kršitve bistvene vsebine temeljne pravice do poštenega sojenja zaradi sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti sodstva v tej državi članici, zaradi katerih je lahko ogrožena neodvisnost sodišč navedene države, mora ta organ na drugem mestu konkretno in natančno presoditi, ali v okoliščinah dane zadeve obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da bo za zahtevano osebo po predaji odreditveni državi članici obstajala ta nevarnost (glej po analogiji v okviru člena 4 Listine sodbo z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru, C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, točki 92 in 94).

- 69 To konkretno presojo je treba opraviti tudi, kadar je bil, kot je to v zadevi v glavni stvari, na eni strani glede odreditvene države članice izdan obrazloženi predlog Komisije, sprejet na podlagi člena 7(1) PEU, naj Svet ugotovi, da obstaja očitno tveganje, da navedena država članica huje krši vrednote iz člena 2 PEU, kot je vrednota pravne države, predvsem zaradi posegov v neodvisnost nacionalnih sodišč, in na drugi strani izvršitveni pravosodni organ meni, da na podlagi zlasti takšnega predloga razpolaga z elementi, ki lahko dokazujejo obstoj sistemskih pomanjkljivosti v zvezi z navedenimi vrednotami na ravni sodne oblasti v tej državi članici.
- 70 Iz uvodne izjave 10 Okvirnega sklepa 2002/584 namreč izhaja, da se izvajanje mehanizma evropskega naloga za prijetje lahko zaustavi samo v primeru resnih in nenehnih kršitev načel iz člena 2 PEU ene od držav članic, ki jih ugotovi Evropski svet na podlagi člena 7(2) PEU s posledicami, navedenimi v odstavku 3 istega člena.
- 71 Tako je iz samega besedila navedene uvodne izjave razvidno, da mora Evropski svet ugotoviti, da so v odreditveni državi članici kršena načela iz člena 2 PEU, med katerimi je načelo pravne države, da se lahko glede te države članice zaustavi uporaba mehanizma evropskega naloga za prijetje.
- 72 Zato bi moral izvršitveni pravosodni organ samo v primeru, da bi Evropski svet sprejel sklep, v katerem bi pod pogoji iz člena 7(2) PEU ugotovil, da so v odreditveni državi članici huje in vztrajno kršena načela iz člena 2 PEU, kot so tista, ki so neločljivo povezana s pravno državo, po čemer bi Svet zaustavil uporabo Okvirnega sklepa 2002/584 glede te države članice, samodejno zavrniti izvršitev vsakega evropskega naloga za prijetje, ki bi ga izdala navedena država članica, ne da bi mu bilo treba opraviti kakršno koli konkretno presojo v zvezi z resnično nevarnostjo, da bi bilo poseženo v bistveno vsebino temeljne pravice zadevne osebe do poštenega sojenja.
- 73 Zato lahko izvršitveni pravosodni organ, dokler Evropski svet ne sprejme takšnega sklepa, na podlagi člena 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584 zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki ga je izdala država članica, glede katere je bil sprejet obrazloženi predlog na podlagi člena 7(1) PEU, samo v izjemnih okoliščinah, v katerih navedeni organ po konkretni in natančni presoji zadevnega primera ugotovi, da obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da bo za osebo, za katero je bil izdan ta evropski nalog za prijetje, po predaji odreditvenemu pravosodnemu organu obstajala resnična nevarnost, da bo kršena njena temeljna pravica do neodvisnega sodišča in zato bistvena vsebina njene temeljne pravice do poštenega sojenja.
- 74 Izvršitveni pravosodni organ mora v okviru te presoje zlasti preučiti, kakšen je lahko vpliv sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodišč odreditvene države članice, ki so razvidne iz elementov, s katerimi razpolaga, na ravni sodišč te države, ki so pristojna za vodenje postopkov zoper zahtevano osebo.
- 75 Če se po tej preučitvi izkaže, da lahko navedene pomanjkljivosti vplivajo na ta sodišča, mora izvršitveni pravosodni organ ob upoštevanju posebne zaskrbljenosti, ki jo je navedla zadevna oseba, in informacij, ki jih je ta eventualno predložila, preizkusiti še, ali obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da bo za navedeno osebo obstajala resnična nevarnost, da bo kršena njena temeljna pravica do neodvisnega sodišča in zato bistvena vsebina njene temeljne pravice do poštenega sojenja glede na njene osebne razmere ter na naravo kaznivega dejanja, zaradi katerega je kazensko preganjana, in dejanski okvir, na katerih je utemeljen evropski nalog za prijetje.
- 76 Poleg tega mora izvršitveni pravosodni organ na podlagi člena 15(2) Okvirnega sklepa 2002/584 od odreditvenega pravosodnega organa zahtevati vse dodatne informacije, ki so po njegovem mnenju potrebne za presojo obstoja take nevarnosti.

- 77 V okviru takega dialoga med izvršitvenim pravosodnim organom in odreditvenim pravosodnim organom lahko zadnjenavedeni glede na okoliščine primera izvršitvenemu pravosodnemu organu predloži vse objektivne elemente glede morebitnih sprememb v zvezi s pogoji varstva jamstva sodne neodvisnosti v odreditveni državi članici, ki lahko ovržejo obstoj te nevarnosti za zadevno osebo.
- 78 Če izvršitveni pravosodni organ na podlagi informacij, ki mu jih posreduje odreditveni pravosodni organ – po tem, ko je ta po potrebi zahteval pomoč centralnega organa ali katerega od centralnih organov odreditvene države članice v smislu člena 7 Okvirnega sklepa 2002/584 (glej v tem smislu sodbo z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru, C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, točka 97) – ne izključi obstoja resnične nevarnosti, da bo zadevni osebi v navedeni državi članici kršena njena temeljna pravica do neodvisnega sodišča in zato bistvena vsebina njene temeljne pravice do poštenega sojenja, izvršitveni pravosodni organ ne sme izvršiti evropskega naloga za prijetje, ki je bil izdan za to osebo.
- 79 Glede na zgornje preudarke je treba na postavljeni vprašanji odgovoriti, da je treba člen 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da kadar izvršitveni pravosodni organ, ki odloča o predaji osebe, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje zaradi uvedbe kazenskega postopka, razpolaga z elementi – kakršni so tisti iz obrazloženega predloga Komisije, sprejetega na podlagi člena 7(1) PEU – ki kažejo na obstoj resnične nevarnosti, da bo kršena temeljna pravica do poštenega sojenja, zagotovljena s členom 47, drugi odstavek, Listine, zaradi sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti v odreditveni državi članici, mora navedeni organ konkretno in natančno presoditi, ali – glede na osebne razmere te osebe ter na naravo kaznivega dejanja, zaradi katerega je kazensko preganjana, in dejanski okvir, na katerih je utemeljen evropski nalog za prijetje, ter ob upoštevanju informacij, ki jih je predložila odreditvena država članica na podlagi člena 15(2) navedenega okvirnega sklepa – obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da za navedeno osebo v primeru predaje tej zadnjenavedeni državi obstaja taka nevarnost.

### **Stroški**

- 80 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

**Člen 1(3) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je treba razlagati tako, da kadar izvršitveni pravosodni organ, ki odloča o predaji osebe, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje zaradi uvedbe kazenskega postopka, razpolaga z elementi – kakršni so tisti iz obrazloženega predloga Evropske komisije, sprejetega na podlagi člena 7(1) PEU – ki kažejo na obstoj resnične nevarnosti, da bo kršena temeljna pravica do poštenega sojenja, zagotovljena s členom 47, drugi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zaradi sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti v odreditveni državi članici, mora navedeni organ konkretno in natančno presoditi, ali – glede na osebne razmere te osebe ter na naravo kaznivega dejanja, zaradi katerega je kazensko preganjana, in dejanski okvir, na katerih je utemeljen evropski nalog za prijetje, ter ob upoštevanju informacij, ki jih je predložila odreditvena država članica na podlagi člena 15(2) Okvirnega sklepa 2002/584, kakor je bil spremenjen – obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da za navedeno osebo v primeru predaje tej zadnjenavedeni državi obstaja taka nevarnost.**

Podpisi